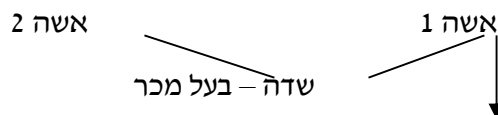

כתובות צה

אמרה ללוקח "דין ודברים אין לי עמך"

1. שנייה גובה מהשדה
2. ראשונה יכולה לגבות משנייה מדין קדימתה בכתובה
3. לוקח יכול לגבות מראשונה כי היא אמרה לו "דין ודברים אין לי עמך"
4. שנייה גובה מהלוקח...

קושי: וכי כתבה ליה מאי הוי? והתניא: **האומר לחבירו דין ודברים אין לי על שדה זו, ואין לי עסק בה, וידי מסולקת הימנה - לא אמר כלום!**

תירוץ: הכא במאי עסקינן - בשקנו מידה.

קושי: וכי קנו מידה מאי הוי? תימא: נחת רוח עשיתי לבעלי! מי לא תנן: **לקח מן האיש וחזר ולקח מן האשה - מקחו בטל, אלמא יכולה היא שתאמר: נחת רוח עשיתי לבעלי!**

משנה בגיטין	משנתינו	
לקח מן האיש וחזר ולקח מן האשה - מקחו בטל, אלמא יכולה היא שתאמר: נחת רוח עשיתי לבעלי	כתבה ראשונה "דין ודברים אין לי עמך" השניה מוציאה מהלוקח...	
לפי שיטת ר' יהודה: ר' יהודה אומר: יכולה היא שתאמר נחת רוח עשיתי לבעלי, אתם מה לכם עלי	לפי שיטת רבי מאיר - כתב לראשון ולא חתמה לו, לשני וחתמה לו - איבדה כתובתה, דברי ר"מ קושי: ורבי סתם לה הכא כר"מ, וסתם לה התם כר' יהודה?	ר' זירא אמר רב חסדא
	בגרושה ודברי הכל	רב פפא
ועד כאן לא קאמר ר"מ התם - אלא בשני לקוחות, דאמרי לה: אי איתא דנחת רוח עבדת - לקמא איבעי לך למיעבד, אבל בלוקח אחד אפילו רבי מאיר מודה.	ומתני' - דכתב ליה לאחר קודם והיא לא אמרה "דין ודברים אין לי"	רב אשי - כולה ר"מ היא

שאלה: נתקלקלו הנכסים - האם אפשר לגבות מנכסים משועבדים?

ניסיון לענות מבריתא

אבדה כתובתה כי אינה יכולה מלוקח שני כי אישרה את המכירה וגם לא מלוקח ראשון כי הוא יכול לטעון שהיו נכסים בני חורין כשקנה

דחייה: אמר רב נחמן בר יצחק: מאי **איבדה**? איבדה משני.

